

Szakmaiságunk megerősítéséért

Tisztelt Tagtársaim! Alapítóink és szakmai szervezetünk későbbi meghatározó szellemiségű tagjai „a társadalmi igények legszélesebb skáláját kielégítő, fenntartható erdőgazdálkodás feltételeinek megteremtését” tűzték Egyesületünk zászlójára. Ezt a célt kezdetektől fogva, az adott kor követelményeinek megfelelően értelmezték.

Kiss László, az OEE elnöke

„Azzal a szándékkal jöttünk itt Pesten össze, hogy az erdészeti egyület a haza igényei és a változó viszonyok kívánalmához képest átalakítsuk” – foglalta össze Divald Adolf az OEE megalakulását eredményező közgyűlés célkitűzését.

Az egylet küldetését akkor, a választmány részéről Barta Béla így rögzítette: „A hazának erdőgazdászati együletre, mely az összes művelés alatti föld egy negyedénél többnek társadalmi téren szellemi képviselője, szüksége van. Kétségtelen az is, hogy az erdőgazdászati tudományos művelése által, az okszerűbb erdei gazdálkodás terjesztésére hatni kell.”

Az 1906-ban megjelent, az első négy évtizedünket összefoglaló Emlékirat már sikerről tudósít:

„Az Egyesület nemcsak kifelé törekedett feladatát teljesíteni, hanem az erdészeti tudományok belső fejlesztése és terjesztése terén is vezérszerepet vitt.”

Mai Alapszabályunk pedig modern megfogalmazásban, gyakorlatilag ugyanezt rögzíti: „Az OEE célja az erdővel – mint a legösszetettebb szárazföldi ökológiai rendszerrel és megújítható természeti erőforrással – való gazdálkodás elméleti és gyakorlati alapjainak gazdagítása, a természeti értékek megóvásának elősegítése, valamint a társadalom hosszú távú érdekeinek és a fenntartható fejlődés szakmai alapelveinek a képviselése.”

Az előző lapszámunkban olvasható főtítkári összegzés megmutatta, hogy tavaly az OEE alapvetően valamennyi programjában – főképp a társadalom felé kifejtett tevékeny-

ségében – jól teljesített. A pandémia nehézségei között ez mindenképpen elismerésre méltó eredmény. *Köszönet illet mindenkit, aki munkájával a sikereinkhez hozzájárult!*

Azonban nem dőlhetünk hátra. Mint már annyiszor, az élet ismét kikényszeríti, hogy az Egyesület aktivitását „a változó viszonyok kívánalmaiboz” igazítsuk. Mert nem túlzás megállapítani, hogy a fejlett világ meghatározó szereplői is kapkodva keresik a válaszokat a globális felmelegedés generálta kérdésekre. Az erdőszettel párhuzamosan más tudományok – például az ökológia – képviselői is nemzetközi szinten foglalkoznak az erdők ügyével, és sokszínű javaslatokat fogalmaznak meg.

Mi azt állítjuk, hogy e helyzetben a természeti rendszerek a legtöbb esetben megkívánják az átgondolt, megalapozott, célirányos beavatkozásokat. A biodiverzitás megőrzése és a klímacélok elérése aligha képzelhető el korszerű, fenntartható erdőgazdálkodás nélkül.

A modern erdőszet, divatos kifejezéssel élve, ma már ökoszisztéma-menedzsment – beleértve ebbe az erdők természetvédelmének gyakorlati vonatkozásait. Mindemellett továbbra is az erdészek felelőssége, hogy egyensúlyt teremtsenek az erdő iránt mutatkozó különféle igények szolgálatában.

A helyzet prózai és objektív sajátossága még, hogy az erdők kiterjedten és növekvő mértékben igénybe vett ökoszisztéma-szolgáltatásai egyre több forrást igényelnek. Az erdészek fenntartáshoz szükséges feladatai és költségei pedig ott is felmerülnek, ahonnan bármely okból tartósan „kivonul” a fakitermelés.

Könnyű belátni, hogy az erdők szolgáltatásait és ellenálló képességét sem lehet erősíteni az erdőgazdálkodó szervezetek és az erdőgazdálkodás általános stabilitása, a közjót szolgáló tevékenységek rugalmas finanszírozhatósága nélkül.

Közben az erdőszet szakma és az erdőgazdálkodás a társadalom különböző csoportjaihoz eltérő módon kapcsolódik. E különbözőségeket felismerése és a kapcsolatrendszer előrelátó, hatékony kezelése nagy jelentőségű lesz az ágazat jövője szempontjából. Készen kell állnunk rá!

A fentiek szellemében, ezekkel a sorokkal is szeretném a figyelmüket nyomatékosabban ráirányítani az OEE szakmai teljesítményének növelésére.

Mindig azt képviseltem, és elnökként itt is hangsúlyozom: ha az erdőkről esik szó, a társadalom első kapcsolati felületét az OEE-nek kell biztosítania. Ehhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a köztudatban is megerősítsük az erdő egészét gondozó és megőrző erdőszet képét – ami nem lehet más-ként, mint hogy az erdőgazdálkodás ügyeit azonosítsuk az erdők ügyével, annak felettébb összetett érdekrendszerével.

Más szóval, finomítanunk kell tevékenységünk hangsúlyait. Jobban kell segítenünk a szembenézést az elkerülhetetlen kihívásokkal – mint a környezet negatív változásai (klímakatasztrófa, biológiai inváziók, diverzitáscsökkenés).

Fontos, hogy olyan megoldásokat helyezzünk előtérbe, melyek az erdők és a társadalom érdekeit szoros összhangban képviselik – azért, hogy a terhelhetőség határai között találjuk meg az egyensúlyt az erdővel kapcsolatos igények szolgálatában.

Ezek alapján, a bugaci vándorgyűlés nyilvánossága előtt felvázolt programunk „Az erdőszet a klímaváltozás hatásainak mérsékléséért, erdeink alkalmazkodóképességének erősítéséért” címet kapta.

A Bugacon rendezett 151. OEE Vándorgyűlés Ünnepi közgyűlésének hallgatósága

Elnökségünk most a mandátumának utolsó évét kezdi meg. Törekvésünk, hogy pályára állítsuk és tovább vigyük az Egyesületet a programban jelölt célok felé.

A változó környezeti viszonyokra és társadalmi elvárásokra kettős választ készülünk adni. Teszünk azért, hogy a tudományokat integráló, trendeket ismerő felkészültségünk szélesebb körű, hitelesebb és elfogadottabb legyen – olyan alapvetéssel, hogy a fakitermelés elsősorban az erdőgazdálkodás megfontoltan alkalmazott eszköze. Emellett, minden fórumon fellépünk a megapozatlan elvárásokból eredő direktívák kiigazítása érdekében.

Stratégiánk szerint, reflektorfénybe állítjuk az erdők védelmi és rekreációs funkcióit, a biodiverzitás megőrzését és növelését, valamint az erdész megkerülhetetlen szerepét. Arra törekszünk, hogy ezt a küldetést az erdészek gondolatvilágában és a napi gazdálkodói gyakorlatban is mielőbb „a fatermesztéssel megegyező polcra” tegyük.

Megelőző kommunikációval serkentjük az erdészeti közéletet és ösztönözzük a folyamatos párbeszédet. Első feladatunk a belső kommunikáció – *egységet kell teremtenünk a saját fejeinkben*. Kiemelten fontos, hogy mindez minél jobban megjelenjen az erdőgazdálkodás döntéshozóinak látókörében és érdekeltségében is.

A szükséges lépések előkészítésében egy, a széles szakma jeles képviselői közül felkért munkacsoport se-

gíti az Egyesület vezetését. Mind e munkacsoport, mind pedig műhelyeink, a *szakosztályok* között, illetve az egyéb fórumok irányában is közvetítünk, hatékonyabbá tesszük a koordinációt.

A természetes önállóságuk sérelme nélkül ösztönzünk néhány szakosztályt arra, hogy mélyebben foglalkozzanak a program profiljukba vágó kérdéseivel.

A belső emberi erőforrásaink összefo-gása ezen túl is elengedhetetlen lesz, aminek feltárásához technikai háttérrel ad a megújított tagnyilvántartó rendszerünk.

Szakmai céljaink kiérleléséhez minden szinten – a helyi csoportok és szakosztályok rendezvényeitől a vándorgyűlésekig – használni kívánjuk az Egyesület

fórumait. Ahol lehet, a pandémia korlátozásait elektronikus kapcsolattartással fogjuk áthidalni.

Tovább bővítjük jubiláló folyóiratunk és honlapunk szakmai tartalmait.

Páratlan lehetőségként kezeljük az Egyetem, az ERTI és a TAEG Zrt. hármas egységével megvalósult tudományos központ, kutató- és oktatóbázis biztosította háttérrel. Határon túli helyi csoportjaink és kapcsolataink még inkább segíthetik nyitásunkat a nemzetközi színterek felé. Ezen túl, magunk és az ügy mellé hívjuk a társ szakterületek és tudományok képviselői közül mindazokat, akik elkötelezett tisztelességgel képviselik az erdeink jövőjének ügyét.

Az OEE gazdálkodása stabil, pénzügyi háttérünk biztosított. Megbízhatóan rendelkezésre állnak mindazok a források – anyagi és személyi jellegű ráfordításokra is –, amelyek a program megvalósításához feltétlenül szükségesek lesznek.

Bízom az eredményeinkben. Ha következetesen végigvisszük a programunkat, akkor utódaink ezt az esztendőt a szakmai összetartozás megerősítésének éveként emlegethetik majd.

Mindannyiunknak jó egészséget, erőt és sikereket kívánok!

Kiss László elnök

Országos Erdészeti Egyesület

Fotók: **Nagy László, Csatlós Norbert, SOE**

Dr. Herpay Imre egykori egyesületi elnök szobrának leleplezése Sopronban (Balról: dr. Heil Bálint dékán, SOE EMK – Zambó Péter államtitkár, AM – Kiss László, elnök OEE)